

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2007 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **E. D. a spol.**, pre trestný čin vraždy podľa § 219 Tr. zák. a iné, prejednal návrh predsedu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na predĺženie lehoty trvania väzby a rozhodol

t a k t o :

I. Podľa § 71 ods. 2 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) sa lehota trvania väzby u obžalovaných:

1. E. D., nar. X. v K.,

2. J. H., nar. X. v K.,

3. A. H., nar. X. v K.,

p r e d l ť u j e do 15. februára 2008.

II. Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) žiadosť obžalovaného E. D. o prepustenie z väzby na slobodu **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

I. Predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal 30. novembra 2007 návrh na predĺženie lehoty trvania väzby u obžalovaných E. D.,

J. H. a A. H.. Odôvodnil ho tým, že vec nebude možné právoplatne ukončiť do 15. decembra 2007, teda v lehote, ktorú stanovil tunajší súd vo svojom uznesení, sp. zn. 2 Ntv 7/2007, vzhľadom na pretrvávajúcu práceneschopnosť predsedu senátu, ktorému bola vec pridelená, v dôsledku ktorej sa ani neuskutočnilo verejné zasadnutie určené na 27. novembra 2007 a prepustením obžalovaných na slobodu hrozí podstatné sťaženie dosiahnutia účelu trestného stíhania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v senáte podaný návrh, ako aj príslušný spisový materiál a dospel k záveru, že tento je dôvodný a podaný v zákonom stanovenej lehote (§ 71 ods. 4 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005).

Podľa § 71 ods. 2 Tr. por. väzba v konaní pred súdom spolu s väzbou v prípravnom konaní nesmie trvať dlhšie ako dva roky. Ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie v tejto lehote skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže o ďalšom trvaní väzby na nevyhnutne potrebnú dobu rozhodnúť najvyšší súd, a to aj opakovane. Celková doba trvania väzby nesmie presiahnuť tri roky a pri obzvlášť závažných trestných činoch päť rokov.

Tu treba uviesť, vzhľadom na okolnosť, že obžaloba na súd napadla pred 1. januárom 2006, že citované ustanovenia zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (s výnimkou maximálnej možnej lehoty trvania väzby) treba na posudzovaný prípad uplatniť napriek skutočnosti, že od 1. januára 2006 je účinný nový Trestný poriadok (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení zákona č. 650/2005 Z. z.). K aplikácii týchto ustanovení skoršieho zákona zaväzuje ustanovenie § 564 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 301/2005 Z. z. v znení zákona č. 650/2005 Z. z.

Vo vzťahu k otázke maximálnej doby obmedzenia osobnej slobody všetkých troch obžalovaných dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že v tomto prípade je potrebné vychádzať z ustanovenia § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z.) – obžalovaní mali spáchať obzvlášť závažný zločin, čo predstavuje dobu maximálne 48 mesiacov väzby (so zreteľom na Ústavu Slovenskej republiky a Dohovoru o ľudských právach, ktorým je Slovenská republika viazaná), pri aplikácii

ustanovenia § 546 Tr. por. účinného od 1. januára 2006. Pri tomto postupe treba brať do úvahy celkovú (súhrnnú) maximálnu dĺžku väzby, ktorú podľa Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005, nie je možné presne časovo rozdeliť medzi väzbu v prípravnom konaní a väzbu pred súdom.

V danej veci prvostupňový súd rozsudkom zo 16. januára 2007, sp. zn. 6 T 1/05, uznal všetkých troch obžalovaných za vinných z obzvlášť závažných násilných trestných činov, za ktoré im uložil tresty odňatia slobody, každému obžalovanému, vo výmere 25 rokov. Rozsudok v dôsledku podaných odvolaní ešte nenadobudol právoplatnosť. Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, so zreteľom na asociálne narušené osobnosti všetkých troch obžalovaných, ich kriminálnu minulosť, dôvody, pre ktoré sú držaní vo väzbe, u nich stále trvajú, pričom ich prepustením na slobodu by sa nepochybne podstatne sťažilo dosiahnutie účelu trestného konania. So zreteľom na uvedené, senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyhovel návrhu predsedu senátu a lehotu trvania väzby u všetkých troch obžalovaných predĺžil do 15. februára 2008, kedy im uplynie štvorročná lehota trvania väzby.

II. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zároveň prerokoval žiadosť obžalovaného E. D. o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú zaslal odvolaciemu súdu so zreteľom na dôvody, ktoré viedli k predĺženiu lehoty väzby aj u tohto obžalovaného a konštatovanie existencie väzobných dôvodov u jeho osoby, predmetnú žiadosť zamietol ako nedôvodnú.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. decembra 2007

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: